

artistes

SEBASTIÀ GODAY

Avui és difícil discernir si ens hem entrevistat o hem re-fregit diferents trobades o hem rel·lisat entre whatsapps emotius i buits d'emoticones. No té importància. La veritat és que ens hem conegut al llarg dels preparatius de l'exposició —consistent, balsàmica, proactiva— «Com un vas buit», del cicle Exposicions Viatgeres, que impulsa amb exquisida cura la Diputació de Girona. Ens hem tractat des de la creació de certes obres de format monumental quan ens va sol·licitar poder treballar en solitud el mes d'agost a la Casa de Cultura de Girona. També ens hem vist mentre es muntava l'exposició, i diverses vegades entre visites i trobades amb clients i amics. Resideix a Sant Iscle d'Empordà, un llogarret privilegiat de l'Empordà, a la vora de Rupià, i sovint li cal empescar-se-les per trobar espais on crear quadres de gran format per als quals sovint l'amplitud del gest vol espai. En Jordi Isern viu per l'art a tothora fins al punt que va demanar excedència de la seva professió docent en una Escola d'Arts i Oficis per concentrar-se unívocament en l'art.

En la concentració de **Jordi Isern**

SEBASTIÀ GODAY > TEXT

RAFEL BOSCH > FOTOS

No está el poema, no, en el lenguaje
sino en el alfabeto de la vida.

JAIME SILES

2015; tècnica mixta sobre
fusta, 156 x 216 cm.

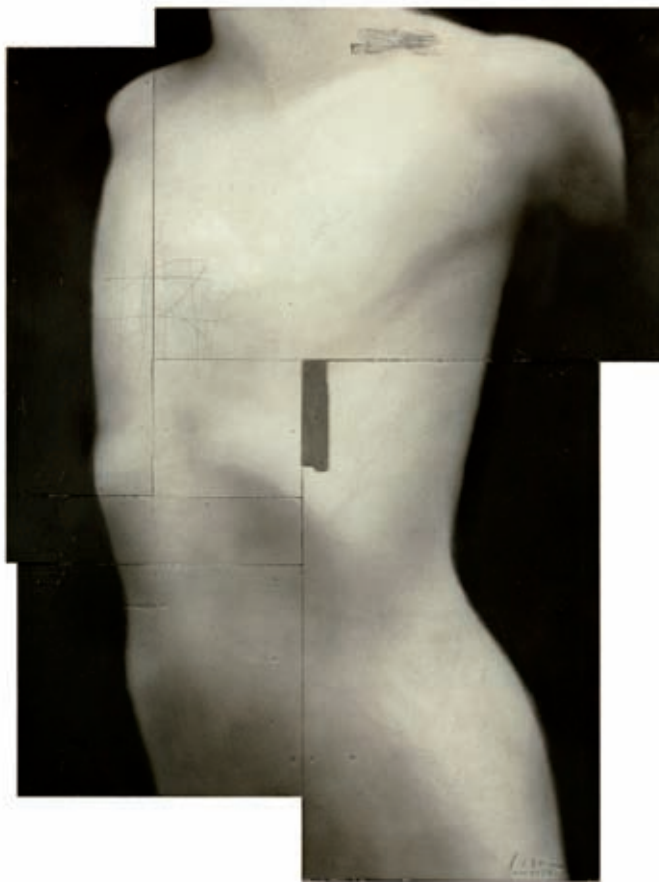

2015, tècnica mixta
sobre llençol, 75 x 177 cm.

La meticulositat i el perfeccionisme de les seves obres poden ser les seves primeres cartes de presentació, i també la seva contundència expressiva i l'aiguabarreig formal en què el realisme corporal accepta potentíssims gestos provocadors o potser rabiüts, o sibil·lines constàncies dels pòsits que la vida i la introspecció, mai finida, en l'esperit desperten les seves obres. En Jordi Isern (Barcelona, 1962) emet una veu reposada però segura, atraient, sense deixes sonores, justa però valenta, aco-

> Una característica que circumda l'obra recent de Jordi Isern és que les peces no duen una cartel·la que indiqui títol, tècnica, mides

llidora, una veu que convida a dialogar, a confrontar, amb l'única pretensió de bastir ponts de diàleg, d'intercanvi d'idees, d'amor i vida, i també d'assenyalar mirades o constatar troballes. I això que ara sembla d'una carrincloneria inabastable és un dels leitmotiv amb què embolcalla l'amistat que he pogut verificar. Per exemple, ell i un grup de benvolguts amics es reuneixen en un lloc prèviament acordat, un cop al mes, per parlar, sense menjars ni alcohols, exclusivament per dir-se troballes en relació amb les seves vides, o els avenços en matèria espiritual o —ima-

2015, tècnica mixta sobre collage
de fustes, 104 x 77 cm.

gino— entre les vastituds del cosmos. La idea per ella mateixa ofereix una explosió de bellesa, i de ben segur podria exportar-se en qualsevol àmbit de la vida. Sempre que els he vist per trobar-se m'han semblat envejables.

Una característica que circumda l'obra recent de Jordi Isern és que les peces no duen una cartel·la que indiqui títol, tècnica, mides... Probablement semblarà una *boutade* acostumats com estem a veure-les, però en Jordi, amb aquest fet, ens proporciona una bona dosi de llibertat que possibilita amb tota la delicadesa possible que sigui l'espec-

> *En encarar-nos amb les peces d'Isern tenim la certesa que, en primer lloc, són treballs ben fets i ben acabats*

tador, el visitant, el client, qui s'enfronti al quadre sense cap condicionament, obviant l'equívoc sense títol (s/t). L'obra ja està feta. Només que l'espectador n'ha de treure, sense traves ni cotilles, valors i suggeriments que s'esfilagarsin en la bellesa, en la dicció formal, en el volum dels colors o en qualsevol de les virtuts i idees que completen la totalitat d'un quadre, potser descobrint un suport, potser amb un color inhòspit o, qui sap, amb un retrat curiosament real.

D'una manera molt general i sense voluntat de marcar cap norma canònica, en encarar-nos amb peces d'Isern

2015, tècnica mixta
sobre fusta, 108 x 133 cm.

tenim la certesa que, en primer lloc, són treballs ben fets i ben acabats, i que l'atzar i el pensament s'han conjurat per cloure una obra; i que l'artista, el mèdium, les ha treballat i les ha conformat amb tota mena de saboroses eines formals, sigui en les capes de pintures, sigui en les proporcions mil·limètriques dels cossos, sigui quan els cossos s'entollen en la tenebra del misteri o quan delimiten les formes del dolor o en la voluntat d'apropar-nos a les ingents i infinites facetes que el cosmos proporciona i que ignorem però que l'artista sí enuncia. L'obra iserniana explora les possibilitats expressives i, com que neix del fet que la veritat és bella, és clar, fan referència —com diu Isern— a l'home com a portadors d'idees i, també, de

*> L'obra iserniana
explora les
possibilitats
expressives i neix
del fet que la
veritat és bella*

malalties. Perquè l'obra recent de l'artista gira sovint al voltant dels estralls i fatigues de la malaltia, del cos lacerat, cruixit, portador de signes i restes enigmàtiques. Sí, també són peces sobre la malaltia i el malalt, peces confeccionades a partir de materials procedents de la malaltia com plaques de raigs X, gases o tèxtils hospitalaris però també amb provocadores, desconcertants i potents pinzellades.

I ha una sèrie recent d'obres que podríem anomenar *Veròniques*, en les quals del tèxtil hospitalari flueix un rostre talment com la Verònica de la Passió de Crist. Són peces complexes i bellíssimes, fins i tot amables, però en què s'escenifica —mig entelat, mig velat— el rostre del pacient, del dolor, del desconcert.

2015, tècnica mixta
sobre fusta, 163 x 123 cm.

A Jordi Isern no l'he pogut anar a veure a l'estudi perquè la malaltia l'ha fet catxar momentàniament, però la inactivitat pictòrica haurà beneficiat l'intel·lectual i llavors, des de Sant Iscle d'Empordà, en sortiran noves obres i podrem parlar i parlar dels seus viatges iniciàtics en el budisme i per Àsia, o suggerir-nos obres cinematogràfiques japoneses —Ozu, Kurosawa— o parlar de la inestabilitat real del mercat de l'art a França, on la seva obra ha estat molt ben acollida; o parlar de la família, o de l'escrupolós galerista de Torroella Michel Dunev; o dels seus anys com a professor a l'Escola d'Arts i Oficis; o de les instal·lacions de vídeo a

> Són peces complexes i bellíssimes, fins i tot amables, però en què s'escenifica —mig entelat, mig velat— el rostre del pacient, del dolor, del desconcert

Girona o Cuba, que concentren riques tautologies. L'obra de Jordi Isern aclapara, tonifica i sana.

Sebastià Goday

Per saber-ne més:

<http://www.jordiisern.net/>

<https://www.youtube.com/watch?v=9j7dnDmuu00>

<https://www.youtube.com/watch?v=s4ODY7jHmwQ>

<http://www.nuvol.com/noticies/jordi-isern-com-un-vas-buit/>